

NY PENSJONSFORVALTER

Midlene håndteres av et oligopol

Markedet vokser kvartalsvis med **5%**

PENSJON: Markedsaktørene melker de individuelle pensjonsbevisene. Duvi vil gi den samme prisen til privatpersoner som bedrifter.

KIMMO RISBAKKEN
kimmo.risbakken@finansavisen.no

– Markedet er kjempestort og vokser eventyrlig, sier Asbjørn Erdal, adm. direktør i pensjonsforvalteren Duvi.

Med referanse til FNOs statistikk viser han til at markedet for innskuddspensjon i privat sektor i sommer passerte 200 milliarder kroner. Siden begynnelsen av 2016 har det vokst med rundt 10 milliarder i kvartalet. Den oppsparte kapitalen stammer fra bedriftenes kollektive pensjonssparing, og utelater ytelsesordninger.

Av de 200 milliardene utgjør pensjonskapitalbevis 64 milliarder, som er sterkt voksende (se graf). For hver gang en person bytter jobb i privat sektor fra en arbeidsgiver med innskuddsordning til en annen, kan et pensjonskapitalbevis oppstå. Duvi spesialiserte seg på å forvalte innskuddspensjon for bedriftene og pensjonskapitalbevis for private.

– **Økningen i nye kroner i både innskuddspensjon og pensjonskapitalbevis vokser med rundt 5 prosent i kvartalet. Dessverre for kundene håndteres disse midlene i et oligopolmarked, sier Erdal, og viser til at DNB Liv og Storebrand holder 60 prosent av markedet for innskuddspensjon.**

Erdal lister opp markedets vekst og dets manglende konkurranse, og legger til den påståtte teknologiske utviklingen og en stor industriell eier i Duvis rygg. Samlet gir det Duvi et «solid vekstpotensiale», ifølge Erdal.

Rådyrt for personkunder

Duvi må få opp forvaltningskapitalen for at det skal bli positiv drift, men det å vekke private sparere fra koma er en vrien oppgave.

– De fleste pensjonsprodukter er laget for spesialister, de som kan produktene. For privatpersoner er pensjon kompleks og de blir redde for å gjøre feil, sier Erdal.

Han viser til at typiske innskuddsleverandører gir en tre til fem alternative spareprofiler, men at det ut over disse er umulig å påvirke pensjonssparingen for arbeidstager.

– Arbeidsgivere og bedriftsledere er opptatt av å fremstå som

PENSJONSKAPITALBEVIS

■ Det er lovpålagt for alle norske bedrifter å ha pensjon for sine ansatte, med noen unntak for små bedrifter og selvstendig næringsdrivere. I privat sektor velger tallet trenden for innskuddspensjon.

■ For hver gang en person slutter i en jobb i privatsektor hvor arbeidsgiver har en innskuddsordning vil arbeidstakeren få med seg et pensjonskapitalbevis som bevis på at arbeidsgiver har spart penger for arbeidstaker. Pensjonskapitalbevis er tilsvarende fripoliser, som gis til ansatte som har vært tilknyttet ytelsesordninger.

■ Duvi spesialiserte seg på å forvalte innskuddspensjon for bedriftene og pensjonskapitalbevis for private.

gode ledere, og derfor blir valg av investeringsprofiler veldig safe for alle parter. Arbeidstagerne blir anbefalt eller får forhåndsvalgte «balanserte» eller «nøytrale» profiler, med alt for lav aksjeandel. Og 98 prosent av pensjonssparerne gjør ingen ting med det valget, sier Erdal.

Det blir ikke bedre av at folk bytter jobb:

– Forvaltningen av pensjonskapitalbevisene har den samme kortsiktige forvaltningen med for lav aksjeandel. De er i tillegg veldig dyre for privatkundene. Så lenge arbeidsgiver betaler for innskuddspensjonen gis det gode priser på forvaltningen, men etter at midlene flyttes over i pensjonskapitalbevis skrus forvaltningshonoraret i takt, sier Erdal.

En arbeidsgruppe i Finansdepartementet har uttalt at de seks største tilbyderne i snitt tar årlige honorarer på typisk rundt 0,7 prosent på innskuddspensjonsproduktet. Når arbeidstageren tar over kundeforholdet tredobles prisen for et gjennomsnittlig pensjonskapitalbevis.

– I løpet av karriere på 30 år er det ikke uvanlig med bytte av jobb syv ganger. Fra en person er 40 år blir et pensjonskapitalbevis på 10.000 kroner spist opp av forvaltningshonorarene og gebyrene før pensjonen skal utbetales, sier Erdal.

Han ønsker å underprise sine konkurrenter ved å tilby forvaltning av pensjonskapitalbevis til arbeidstager for samme pris som

PRISER TIL 100 MILL: Duvi og adm. direktør Asbjørn Erdal har gjennomført flere emisjoner etter en trinnvis løsning med sine eiere.

FOTO: EIVIND YGGESETH

bedriftene betaler for innskuddspensjon.

Priser til 100 mill.

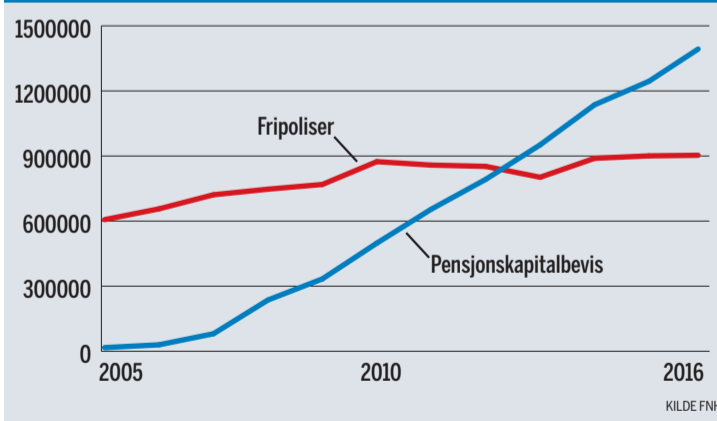
I et lite kontorlokale limt opptil et av de mest trafikale veikryssene på Lillestrøm har Duvi passert 20 ansatte. Pensjonsaktøren har Woltert Hvide og Peter Anderslands fondsforvalter Sector Asset Management som største aksjonær. Og slik havner også tidligere sjef for Norges Bank Investment Management, Knut N. Kjær, i Duvis investeringskomite.

Erdals salgsmeststøt i markedet får likevel utfordringer, selv om suksessrike forvaltere står bak ham på eiersiden. I selskapets første driftsår fikk selskapet inn 56 millioner kroner til forvaltning, og gikk hardt i minus.

– 2016 var vårt første driftsår, og vi kommer til å ha rundt en halv milliard kroner under forvaltning ved starten av 2018. Veksten kommer først og fremst i bedriftsmarkedet, men vi ser også at det begynner å løsne i markedet for pensjonskapitalbevis, sier Erdal.

Så sent som i sommer fikk Duvi inn 25 millioner kroner i en emisjon. Det var den syvende emisjonen siden midten av 2015, og aksjonærene priser nå selskapet til drøyt 100 millioner kroner.

PENSJONSKONTRAKTER

KILDE: FNIH

– Last opp med aksjer

I Duvi mener de at «de forsiktige produktene blir alt for forsiktige». Der anbefales det å holde på aksjer også for kunder på 67 år.

– Når man sparer langsiktig bør mesteparten av innskuddspensjon være i aksjer. Duvi sin langsiktige investeringsportefølje har 80 prosent aksjer, sier Asbjørn Erdal, sjef i Duvi.

Hos mange av konkurrentene blir kundene anbefalt å vekke ned

aksjer når det er 20 og 25 år igjen til pensjonsalder. Slik nedtrapping forundrer Erdal.

– Våre analyser viser at nedtrapping av aksjeandelen historisk aldri har virket. For en person som går av med pensjon når vedkommende er 67 år vil det fortsatt være en ti år lang utbetalingsperiode til vedkommende er 77 år. Han eller hun trenger ikke å sikre seg i obligasjoner når det er ti år med muligheter i aksjer, så lenge personen tåler at pensjonsutbetalingene svinger litt i verdi, sier Erdal.